

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput vigesimum sextum. Jesus homo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

dicere solent, non aliam ob causam gentem suam diuturnis calamitatibus & miserabili exilio esse damnatam, quam quod unus ex ea, Jesus nempe, se Deum facere ausus sit. Desino in testimonio ex Epistola Plinii ad Trajanum, in quo priscos Christianos solitos fuisse affirmat *carmen Christo, quasi Deo, dicere secum invicem*. Tertulianus Epistola hujus auctoritate in Christianorum defensionem utens, sic ista Plinii reddit: *Nihil aliud se de sacris eorum comperisse, quam ceteros antelucanos, ad cavendum Christo ut Deo*. Sic enim legendum esse indicant Plinii verba, non ut vulgo, *Christo & Deo*. Quod jam ante observavit Scaliger in Animadversionibus ad Eusebium, a quo sic exponitur Tertulliani locus, *Χριστὸν ὡς θεὸν ὑμῶν*. Hieronymus interpret ipse utitur Tertulliani verbis: *Ad cavendum Christo ut Deo*. Hoc ipsum aliis dictionibus, at non alio sensu transtulit Eusebius Chronici in quibusdam, & Historiae locis: *τὸν Χριστὸν θεὸν ἰσχυρῶς ὑμῶν*. *Christum, sic tanquam Deum, hymnis concelebrare*. Adeo constans erat vel primævis illis Christianæ religionis initiis opinio, Christum à Christianis Deum haberi. Alibi etiam Eusebius ex vetustis quibusdam Commentariis docet Justinum, Miltiadem, Tatianum, Clementem, Irenæum, Melitonem, aliosque complures Christo divinitatem tribuisse, tum subjicit, jam inde à primis Ecclesiæ temporibus Christianos Christo ut Deo carmina cecimisse: *Ἀλλοιοὶ δὲ θεοὶ ἔωδα ἀδύφωον, ἀπὸ ἀρχῆς ὑπὸ πῶτον χειροῦται, τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τὸν Χριστὸν ὑμῶσι θεολογοῦντες*. Quot autem Psalmi & Ode fratrum, ab initio à fidelibus scriptæ, Verbum Dei Christum ut Deum predicant.

Plin. libr. 10. Epist. 97.

Tertull. Apol. cap. 2.

Euseb. Chron. libr. 2. & Grot. libr. 1. & Hist. libr. 3. cap. 33.

Euseb. Hist. libr. 5. cap. 18.

CAPUT XXVI.

Jesus Homo.

GEN. 3. 15. Inimicitias ponam inter te & mulierem, semen tuum & semen illius.

2. Reg. 7. 4, 5, 12. Ecce sermo Domini ad Nathan dicens, Vade, & loquere ad servum meum David. . . . Cum completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de utero tuo, & firmabo regnum ejus.

Isa. 7. 14. Ecce Virgo concipiet, & pariet Filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel.

Isa. 9. 6. Parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis.

Isa. 45. 8. Rorate celi desuper, & nubes pluant justum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Isa. 52. 14. & 53. 2, 3. Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter filios hominum. . . . Vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum, despectum & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem.

Jerem. 31. 22. Creavis Dominus novum super terram, Femina circumdabit virum.

Dan. 7. 13. Aspiciebam ergo in visione notis, & ecce cum nubibus caeli quasi Filius hominis veniebat, & usque ad Antiquum dierum pervenit.

Dan. 9. 26. Post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus.

MATTH. 1. 25. Peperit Filium suum primogenitum, & vocavit nomen ejus Jesus.

Matth. 4. 2. Et cum jejunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esuriit. Et Luc. 4. 2.

Matth. 8. 20. Filius hominis non habet, ubi caput reclinet. Et Matth. 9. 6. Et sic passim appellatur in Novo Testamento.

Matth. 12. 46. Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater ejus, & fratres stabant foris, quærentes loqui ei. Dixit autem ei quidam, Ecce mater tua, & fratres tui foris stant quærentes te. Et Marc. 3. 31, & seq. Et Luc. 8. 19, & seq.

Matth. 21. 18. Mane autem revertens (Jesus) in civitatem esuriit. Et Marc. 11. 12.

Matth. 26. 71, & seq. Exeunte autem illo (Petro) januam, vidit cum alia ancilla, & ait his qui erant ibi, Et hic erat cum Jesu Nazareno. Et iterum negavit cum juramento, Quia non novi hominem. . . . Tunc cepit detestari, & jurare quia non novisset hominem.

Luc. 1. 31. Ecce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus Jesus.

Luc. 2. 52. Et Jesus proficiebat sapientia, & atate, & gratia apud Deum & homines.

Luc. 23. 4, & seq. Ait autem Pilatus ad Principes Sacerdotum & turbas, Nihil invenio causa in hoc homine. . . . Pilatus autem audiens Galileam, interrogavit si homo Galilaus esset, Pilatus . . . dixit ad illos, Nullam causam invenio in homine isto.

Luc. 23. 46, 47. Hac dicens (Jesus) expiravit. Videns autem Centurio quod factum

fuerat, glorificavit Deum, dicens, Vere hic homo justus erat.

Joh. 1. 14. Et Verbum caro factum est, & habitavit in nobis.

Joh. 7. 3, & seq. Dixerunt autem ad eum fratres ejus, Transi hinc Neque enim fratres ejus credebant in eum Ut autem ascenderunt fratres ejus, tunc & ipse ascendit ad diem festum.

Joh. 18. 17. Dixit ergo Petro ancilla ostiaria, Numquid & tu ex Discipulis es hominis istius?

Joh. 19. 28. Postea sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit, Sitio.

Act. 2. 14, 22. Stans autem Petrus cum Undecim levavit vocem suam, & locutus est eis Vtri Israëlita, audite verba hac, Jesum Nazarenum, virum approbatum à Deo in vobis interemistis.

Act. 5. 27, 28. Interrogavit eos Princeps Sacerdotum, dicens Vultis inducere super nos sanguinem hominis istius.

Rom. 5. 15. Gratia Dei, & donum in gratia unius hominis Jesu Christi in plures abundavit.

1. Cor. 15. 47. Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de caelo, caelestis.

Gal. 1. 19. Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Jacobum fratrem Domini.

Phil. 2. 7. Semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

1. Tim. 2. 5. Unus enim Deus, unus & mediator Dei & hominum homo Christus Jesus.

Ebr. 2. 17. Unde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi.

Ebr. 4. 15, 16. & 5. 1. Non enim habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris; tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. Ad eam ergo cum fiducia ad thronum gratiae, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Omnis namque Pontifex, ex hominibus assumtus, pro hominibus constituitur in iis quae sunt ad Deum.

CAPUT XXVII.

Jesús frater hominum.

PSALM. 21. 23. Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiae laudabo te.

Psalm. 68. 9. Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meae.

MATTH. 12. 48, & seq. At ipse respondens dicenti sibi ait, Quae est mater mea, & qui sunt fratres mei? Et extendens manum in Discipulos suos dixit, Ecce mater mea, & fratres mei: quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. Et Marc. 3. 31, & seq. & Luc. 8. 19, & seq.

Matth. 25. 40. Et respondens Rex dicit illis,